

Politisk HORIZONT

POUL SCHLÜTER

1929-2021

HAN GAV SIT LIVS SIDSTE INTERVIEW TIL MEDLEMSBLADET

VI HAR SAGT FARVEL
TIL DEN BEDSTE

MINDEORD SIDE 4-5

SCHLÜTER:
DER KOMMER EN KONSERVATIV
STATSMINISTER MERE

INTERVIEW SIDE 6-11

RØRENDE DAG TIL
SCHLÜTERS BISÆTTELSE

REPORTAGE SIDE 12-14

Siden sidst

Mads Andersen fik en hilsen med på vejen, da han havde første arbejdsdag på Christiansborg som suppleant i den konservative folketingsgruppe. Nye Borgerliges Lars Boje Mathiesen brugte det ældste trick i bogen til at 'forpurre' et ellers vellykket photoshoot, da han på humoristisk vis **stjal fokus** med sine kaninører.

Der bliver oprustet på **Frederiksberg**. Her har lokalforeningen præsenteret kandidatlisten til kommunalvalget, og flere kendte navne stiller op. Blandt masser af **gode kandidater** er præsten Michael Brautsch, kendt fra 'Gift ved første blik' på DR, og Bent Isager-Nielsen, tidligere drabschef og chef for Rigspolitiets rejsehold.

Mette Abildgaard er - bogstaveligt talt - vendt tilbage til Christiansborg i topform. Under sin barselsorlov havde den politiske ordfører en ambition om at løbe 100 kilometer i marts. Den målsætning var dog ikke noget problem at indfri for den letbenede politiker, der endte med at tilbagelægge hele **113 kilometer**.

Coronaen stopper ikke ungdommen. I marts afholdt Konservativ Ungdom **landsråd** - denne gang digitalt. Her blev der set frem mod skolevalget såvel som kommunal- og regionsrådsvalget senere på året. Begge valg er KU klædt godt på til - ikke mindst fordi medlemstallet nu er **det højeste** siden Schlüter-tiden.

I **Rudersdal** er den kommunale og regionale valgkamp for længst skudt i gang. Den 16. hver måned kan man møde friske konservative i vejkanterne, som med grønne skilte og masser af begejstring minder bilister og forbipasserende om valget til november. Også i Hvidovre bliver der **'signwaved'** for fulde gardiner.

Tidligere folketingsmedlem og minister **Flemming Hansen** er gået bort i en alder af 81 år. Et af hans store fodaftryk på dansk politik blev sat, da han som konservativ transportminister lykkedes med at få Tyskland til at skrive under på aftalen om en **Femern-tunnel**. Et projekt, som hans søn, Niels Flemming Hansen, nu følger.

MINDEORD OM SCHLÜTER:

VI HAR SAGT FARVEL TIL DEN BEDSTE

Med Poul Schlüter døde ikke blot en stor skikkelse i Det Konservative Folkeparti og dansk politik, men et af de mennesker i sin generation, der satte det største præg på Danmark.

Poul Holmskov Schlüter var rundet af Sønderjylland, af grænselandets særpræg og politisk af Konservativ Ungdom. Ingen af delene lagde han nogensinde skjul på. Under besættelsen blev han hovedkulds kastet ind som formand for Haderslev KU, kun 15 år gammel, fordi resten af bestyrelsen måtte gå under jorden. I KU fik han 'den politiske bacille i blodet' med hans egne ord, og den forlod ham aldrig.

Selv blev han valgt til Folketinget i 1964. Det var under Poul Sørensens myndige ledelse af partiet og med Poul Møller og Erik Ninn-Hansen som frontfigurer. Under RKV-regeringen 1968-1971 avancerede Schlüter til politisk ordfører. En detalje, der kan virke pudsigt, fordi han efterlod så stort et aftryk på det politiske Danmark, at man næsten ikke kan forestille sig, at Poul Schlüter har været andet end statsminister.

Meget afholdt figur

Det har nok også været svært at forestille sig dengang, hvor stor en succes der skulle vokse sig ud af den hårde situation, som Det Konservative Folkeparti begav sig ind i. Efter RKV-regeringens afgang brød en magtkamp om partiets ledelse ud mellem Erik Haunstrup Clemmensen og Erik Ninn-Hansen. Striden var i høj grad også af personlig karakter. Magtkampen splittede partiet og var medvirkende til et stort mandattab ved jordskredsvalget i 1973.

Kort efter valget nåede man til et kompromis om lederskabet: Poul Schlüter overtog stumperne af det gamle parti. I første omgang så missionen ikke ud til at lykkes, særligt da valget i 1975 betød en ny nedtur, da det gav i alt blot 10 konser-

vative mandater. Men Schlüters ukuelige optimisme fornægtede sig ikke, da han udtalte, at 'partiet er en sej gammel dame, og en sådan er ikke at tage livet af.' Det skulle vise sig at være en optimisme, som danskerne skulle lære Schlüter at kende på - også i Statsministeriet.

Under mottoet 'borgerlige stemmer, der arbejder' kæmpede Det Konservative Folkeparti sig langsomt fremad fra valg til valg, mens Anker Jørgensens politik i stigende grad førte mod den økonomiske afgrund. Da Venstre i 1978 gik i regering med Socialdemokratiet uden som lovet at konsultere Det Konservative Folkeparti, bed Schlüter smerten i sig. Der ville blive brug for alle borgerlige stemmer en dag.

Den dag kom i 1982, da Anker Jørgensen gav op og overlod magten til de borgerlige. Det Konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti nåede frem til, at de skulle danne en firkloverregering med Schlüter som statsminister.

Politisk set var det et usikkert projekt. Regeringen levede på stemmer fra Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet, to partier, der var som ild og vand. Desuden var det også sin sag at holde sammen på fire selvstændige partier.

Noget af det værste var dog landets massive økonomiske problemer. I overdragelsesgave fra den tidligere regering modtog Schlüter underskud på betalingsbalancen, inflation i fuld galop og et underskud på 80 milliarder kroner på statens finanser. Schlüter udviste et håndfast politisk mod med fast kronekurs, afvikling af dyrtidsreguleringen, offentlige besparelser, besparelser på dagpenge og bistandshjælp og meget andet. Det tændte et håb hos danskerne om, at nu skulle der endelig komme styr på økonomien.

Som tiden gik, blev Poul Schlüter en meget afholdt figur. Med sprogligt over-

blik, humor og samarbejdsevner vandt Poul Schlüter genklang med noget af det inderste i den danske folkesjæl.

På Christiansborg kom han dog i mindretal ved talrige lejligheder. Især på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, hvor 'det alternative flertal' midt under Den Kolde Krigs sidste højspændte fase tvang regeringen til at sætte fodnoter i Natos politik.

Men i 1984 fik Poul Schlüter belønningen for det hårde slid: Folketingsvalget gav Det Konservative Folkeparti 42 mandater. Et resultat, der stadig er omgivet af et mytisk skær i vores parti.

Kontant afregning

Schlüters ledelsesstil var præget af optimisme, humor og plads til selvstændige ministre, men han kunne også være kontant i afregningen. Schlüter var aldrig bange for at tage folk ind udefra som ministre, hvilket ikke altid mødte forståelse blandt hans egne folketingsmedlemmer.

Kontant afregning fik 'det alternative flertal' at mærke to gange: Først da Schlüter overrumplede alle ved at sende EF-pakken om det indre marked til folkeafstemning i 1986 - og vinde den - og dernæst, da regeringen satte foden ned i forhold til sikkerhedspolitikken. Schlüter udskrev folketingsvalg, det såkaldte Natovalg, i 1988, blot syv måneder efter danskerne sidst havde været ved valgurnerne. Han lod danskerne tale. Det gav resultater.

Han har senere selv fremhævet den brede enighed, som afstemningerne i 1986 og 1988 gav om henholdsvis dansk europaa- og sikkerhedspolitik, som politiske vendepunkter. Det kan ikke overraske nogen, at bred enighed var noget, der vakte glæde hos Schlüter. Jeg tør godt risikere den bemærkning, at Schlüter var drevet af resultater og lysten til enighed. Af at føre folk sammen.

Valget i 1988 førte til, at Det Radikale Venstre kom med i regering i stedet for CD og Kristeligt Folkeparti. Et træk, som de to partier ikke tilgav Schlüter. Hans sidste år blev præget af tamilsagen, der startede i Justitsministeriet, blev oprullet af højesteretsdommer Mogens Hornslet og endte med Schlüters egen konklusion: Regeringen måtte gå af. Dermed sluttede den længste borgerlige regeringsperiode siden systemskiftet i 1901.

Det blev dog ikke sidste gang, at danskerne havde sat deres stemme på Poul Schlüter. Det europæiske samarbejde lå sønderjyden Schlüters hjerte nært, og det var derfor ganske logisk, at han sluttede sin politiske karriere i Europa-Parlamentet.

Der findes næppe en større bog om dansk politik og landets statsministre, der ikke kommer ind på Schlüters personlighed og stil som leder. Med god grund. Han insisterede på, at Det Konservative Folkeparti skulle give udstrakt plads til de andre regeringspartier – ikke mindst efter valget i 1984, hvor hans eget parti stod stærkt.

Schlüter gjorde det klart for sine konservative ministre, at kom de i konflikt med en minister fra et andet parti, ville han støtte det andet partis minister. En sådan uegennytte var med til at holde sammen på det borgerlige Danmark. Alle

har hørt, at ordene 'ideologi er noget bras' faldt. Schlüter valgte pragmatismen over stædig insisteren på en skematisk plan med politisk utopi i sigte.

Realisten Schlüters resultater taler da også deres eget tydelige sprog. Med ham blev vi et opsparende samfund. Der blev brudt med DR's monopol. Danmarks miserable økonomiske situation i 1982 blev vendt til en økonomi i den europæiske superliga. Det, som ingen havde troet muligt i 1982, nemlig at Danmark skulle få overskud på betalingsbalancen, indtraf i 1990. Inflationen forsvandt som et økonomisk problem, og den danske krone blev så stærk, at da murene i Østeuropa faldt, kunne kronen bruges som stærk valuta på linje med D-mark og dollars.

Sikke et eftermæle

Det har været mit held at have lejlighed til at tale med Poul Schlüter de seneste år. Han var ualmindeligt godt orienteret, hver gang man mødte ham. Han lyttede, havde sine holdninger og ikke mindst værdighed. Det skyldes næppe kun, at jeg var 10 år, da han blev statsminister, men fornemmelsen af at tale med en statsminister var tydelig til det sidste. Man var i selskab med et menneske af format.

Vi er efterladt med mere, end hvad der kan måles og vejes og skrives ud fra

et årstal: Synet på den offentlige sektor og forholdet mellem offentligt og privat blev grundlæggende ændret. Privatiseringer, udliciteringer, decentralisering, personligt ansvar, opsparing i stedet for gældssættelse samt retten til forskellighed var ikke længere skældsord. Det var begreber, som havde sat sig fast i danskernes bevidsthed og blev en del af også kommende regerings politik uanset partifarve.

Poul Schlüter genrejste Det Konservative Folkeparti fra et splittet, vingeskudt parti til landets største borgerlige parti. Den præstation, og måden den blev opnået på, aftvang respekt og taknemmelighed.

Han vil blive ved med at være et forbillede for mange. Jeg er en af dem, der blev inspireret og – om man vil – smittet med den schlüterske politiske bacille.

Med sine næsten 20 år i spidsen for Det Konservative Folkeparti og mere end 10 år som statsminister vil manden med det skæve smil, de rammende bemærkninger og de store politiske resultater altid stå som noget helt unikt. Han var i samklang med danskerne. Han var den bedste.

Æret være Poul Schlüters minde.

Poul Schlüter:

DER KOMMER EN *konserverativ* STATSMINISTER MERE

Inden Poul Schlüter gik bort, nåede Politisk Horisont at besøge den tidligere konservative statsminister i sommerhuset ved Hornbæk til hans livs sidste interview, der er foretaget i april 2021. Redaktionen har valgt at bringe artiklen i uændret form for at hylde hans livslyst og give læserne en sidste stund i selskab med Poul Schlüter.

Når man stiller den største skikkelse i Det Konservative Folkepartis historie spørgsmålet om, hvad han savner mest ved politik, kommer svaret prompte fra Poul Schlüter: At være statsminister.

Schlüter savner åbenlyst stadig savsmuldet i den politiske manege. Han tog gerne en uge mere i Statsministeriet for at rette op på tingenes nuværende tilstand, siger han med et glimt i øjet. Men når man er blevet 92 år, så 'rækker det' med Schlüters egne ord.

"Jeg ville absolut gerne tage en tur mere som statsminister. Så ville jeg lave mange ting om. Men jeg ved jo godt, at det ikke sker igen, og nu er der gået så mange år, at jeg har indstillet mig på det. Men det har været særdeles vanskeligt at slippe," siger Schlüter og sætter sig i den sorte fletstol, der er blevet varmet op af forårssolen.

Politisk Horisont møder den levende legende i sommerhuset ved Hornbæk i strålende solskin, under blå himmel og i vindstille vejr. Fuglekvidderen bliver kun overdøvet enkelte gange af støjen fra naboerne, der får renoveret deres sommerhuse.

"De er alle ved at lave noget. Der er altid byggeri heroppe," siger Schlüter, der også bemærker, at der i den grad er kommet gang i sommerhussalget efter udbruddet af corona-epidemien.

Konservativ tidsånd

Poul Schlüter har stort set sagt nej til interviews med pressen i 10 år. Han kommer heller ikke til at lave flere end dette. For selvom han har lyst til at blande sig i debatten, så har alderen indhentet ham. Der er blevet sagt, hvad der skulle siges.

"Nej, jeg stiller normalt ikke op, og det kommer jeg heller ikke til igen. Det krævede også en del overtalelse at stille op i dag. Men nu er det jo til vores tidsskrift, så jeg gør en undtagelse her. Det ligger jo i en særlig klasse," siger han.

På trods af den høje sol er der stadig småkøligt i skyggen. Poul Schlüters hustru, Anne Marie Vessel Schlüter, også kaldet Mie, kommer ud med 'the good old one'-cardiganen, som hun siger, og lægger den over hans skuldre. Der er sat kaffe og kage på bordet på terrassen. Poul Schlüter rækker ud efter en småkage.

"Jeg skal lige have sådan en her. De smager jo frygtelig godt," siger han og fortæller, at parret har haft en vandskade i lejligheden på Frederiksberg, så de har boet i sommerhuset et helt år.

"Det har været virkelig rart at bo heroppe i en længere periode. Jeg købte sommerhuset efter valget i 1981, men da var der ikke så meget tid til at komme herop," smiler Schlüter, der snart har haft sommerhuset i 50 år. Nu har han lidt mere tid til at nyde sit otium.

På trods af tilværelsen som pensionist har Poul Schlüter i den grad stadig fingeren på pulsen. TV 2 News kører det meste af dagen på fladskærmen i sommerhuset, og Berlingske Tidende ligger også på stuebordet. Og så holder han naturligvis også Politisk Horisont.

Jeg ser bunker af fjernsyn, og jeg kan jo se, at det går vældig pænt for mit gamle parti

Schlüter er kendt for at have sagt, at '90 procent af den danske befolkning er konservative - de ved det bare ikke.' Det mener han stadig, og han ser også klare tendenser til, at tidsånden er konservativ.

At der atter er vind i sejlene hos Det Konservative Folkeparti er ikke gået Schlüters næse forbi. Noget, som han også ønskede sig i bogen 'Schlüters Politiske Testamente' fra 2019 af partiets tidligere generalsekretær John Wagner. Endnu en konservativ opblomstring.

"Jeg ser bunker af fjernsyn, og jeg kan jo se, at det går vældig pænt for mit gamle

parti. Partiet har haft en meget hård tid førhen. En svær tid. Men nu er der kommet en anden stemning. Jeg er særdeles fortrøstningsfuld. Søren Pape er en dygtig leder," siger Poul Schlüter, mens han sipper til sin sorte kaffe.

Ingen råd at hente

Derfor har han ikke mange råd til den nuværende formand. Det må Pape selv finde ud af. Men han klarer det jo også vældig fint, understreger Schlüter.

Dengang Poul Schlüter sad for bordenden, var der en speciel parlamentarisk situation, og det lå ikke i kortene, at han blev statsminister. Alligevel var det ham, der gik til dronningen for at samle det borgerlige Danmark. En opgave, der også nu skal løses, men som i dag ser mildest talt vanskeligt ud, mener Schlüter.

"Der er for mange små partier med få mandater, og det er noget rod. De har som regel også en kort levetid, men det er alligevel vigtigt at få dem samlet. At Venstre i dag ligger så lavt i meningsmålingerne er meget forbløffende. Men man kan bestemt glæde sig over, at Det Konservative Folkeparti klarer sig godt," siger Schlüter.

Han er med sine 11 år i spidsen for Danmark den eneste konservative statsminister nogensinde. Men ifølge ham selv bliver han ikke den sidste.

"Der kommer selvfølgelig en konservativ statsminister igen. Det skal der. Men det ser ud til, at der er lidt tid til, når nu Mette Frederiksen står så stærkt," siger det konservative koryfæ.

Foto: Keld Navntoft

Schlüter bevæger sig indenfor i parrets sommerhus og slår sig ned i en gruppe safaristole af Kaare Klint. Stuen har et klassisk dansk design, og der hænger geværer og trofæer på væggene. Der er ingen tvivl om, at der bor en konservativ her.

"Den dér har jeg skudt nede hos den tyske Prins Richard i Tyskland. Men alle andre er skudt i Danmark," siger Schlüter

og peger stolt på trofæerne, mens han forklarer, at han har skudt dem alle sammen selv. Både under sin tid som statsminister og senere hen.

Har droppet piberne

Det har været vigtigt for Schlüter at holde sig fysisk i gang. Arbejdspreset har været enormt, og det har til tider også været meget

stressende. I dag er han som bekendt 92 år, og det er der ikke mange, der kan prale af.

Og det er jo 'meget pænt af Vorherre' med Schlüters eget udtryk. Men alderen gør naturligvis også, at mange aktiviteter desværre er lagt på hylden.

"Jeg går ikke så godt mere. Det påvirker jo min hverdag meget. Før gik jeg på jagt og spillede golf. Jeg har gået på

Foto: Keld Navntoft

jagt med mange spændende mennesker. Det var dejligt at komme lidt ud en gang imellem – også som statsminister. Ellers kan man godt komme ind i en Christiansborg-boble, hvis man aldrig er ude at få frisk luft,” siger han.

Men Schlüter har ikke kun trukket frisk luft igennem årene. Han har et hav af piber liggende i sommerhuset. Og det er alligevel

kun en brøkdel af de piber, som han har ejet. At ryge på dem hører nu fortiden til.

”Jeg besøgte en hjertelæge, som sagde, at jeg skulle stoppe med at ryge. Nå, men så holdte jeg op. Det er den eneste rigtige måde at gøre det på. Folk laver så mange sære krumspring. Det handler om at træffe en beslutning, og det skal man gøre med det samme. Det er lidt ligesom politik,” siger Schlüter.

Han gør dog en pointe ud af at forklare, hvem der bør træffe beslutningerne i politik. I dag er det ikke, som da han selv betrådte de bonede gulve, påpeger han.

Faktisk har dansk politik fået en ’rædselsfuld tendens’ ifølge Schlüter. Han skulle ’i hvert fald ikke have nogen, som hele tiden skulle fortælle ham, hvad han skulle sige eller mene’ og henviser til spindoktorerne.

"Der er sket kolossalt meget omkring personellet i ministerierne. Det bryder jeg mig ikke om. Der var faktisk ikke spindoktorer, da jeg var statsminister. Jeg har eksempelvis aldrig bedt nogen om at læse noget igennem, inden det blev trykt i pressen. Det kunne jeg ikke drømme om," påpeger han.

I dag er det stort set umuligt at komme igennem til en minister som journalist. I hvert fald direkte. Der er mange mellem-mænd, og den udvikling er blevet forstærket af sociale medier og TV 2 News, hvor tingene ofte sker i et hektisk tempo. Alligevel mener Poul Schlüter, at ministre bør være langt mere tilgængelige.

"Jeg synes faktisk ikke, at jeg havde svært ved at holde overblikket i forhold til pressen. Jeg læste alle aviser igennem hver dag. Jeg talte med journalister hele tiden – og alle tider på dagen. Både til citat og til baggrund. Men det her er en meget kedelig udvikling," siger han.

V har spildt position

Hvis Poul Schlüter skulle sætte sig i Statsministeriet igen, ville han derfor heller ikke tøve med at kyle mange af rådgiverne ud igen.

"Det er tåbeligt med alle de rådgivere. Bare se på statsministerens pressemøder – og dem har hun haft mange af. De pressemøder er jo instrueret af hendes spindoktorer. Det er der ingen tvivl om," siger Schlüter.

Men det er ikke kun de mange spindoktorer, som Schlüter ikke genkender fra sin tid i politik. Han mener også, at det i øjeblikket er svært at genkende Socialdemokratiet.

"Jeg skal da lige love for, at de har skiftet kurs. De har jo fået en langt strammere udlændingepolitik, og det er ren taktik, når man tænker på, hvad de sagde for nogle år siden. Det var et helt andet parti," siger han og uddyber:

"Da jeg var statsminister, var der en helt anden stemning omkring udlændingepolitik hos Socialdemokratiet. Dengang var de 'rigtige' socialdemokrater. Det er de ikke længere," siger han.

Socialdemokratiet er ikke det eneste parti, der ifølge det konservative koryfæ har flyttet sig. Venstre har 'spildt sin position' i Schlüters optik.

Hvis man er konservativ, så bliver man ved med at være det. Man holder fast. Jeg har aldrig tvivlet på, om jeg skulle blive ved med at være konservativ. Heller ikke når der har været uvej

"Der har været meget uenighed og splid. Det kommer til at koste vælgere. Det er jo også sært, at Venstre eksempelvis ikke er med i et politiforlig eller ikke vil give statsministeren mandat til at forhandle i EU. Jeg tør ikke svare på, hvorfor Venstre gør sådan," siger Schlüter.

Men Det Konservative Folkeparti kan man stadig stole på, mener dets tidligere formand. Partiet er stabilt, og Schlüter

lægger vægt på, at en homogen gruppe er vejen til succes.

Man skal ikke svine hinanden til i pressen, understreger Schlüter. Der skal være ro i folketingsgruppen, ligesom man skal stå fast ved sine principper og have en dygtig leder. Alle kriterier, som partiet ifølge Schlüter opfylder i dag.

Medlemskab består

Og så glæder han sig over, at medlems-tallet i Det Konservative Folkeparti er stigende. Noget, der faktisk er meget atypisk for danske partier i dag.

"Det er jeg jo glad for at høre. Og man kan absolut regne med mit medlemskab. Hvis man er konservativ, så bliver man ved med at være det. Man holder fast. Jeg har aldrig tvivlet på, om jeg skulle blive ved med at være konservativ. Heller ikke når der har været uvej," pointerer Schlüter.

Men nu skinner solen altså – både på Schlüters terrasse og Det Konservative Folkeparti. Selvom han bruger meget tid i sommerhuset, fylder Poul Schlüter stadig utroligt meget i dansk politik. Tager man elevatoren fra stueetagen på Christiansborg, kan man ikke undgå at se Schlüter-busten. Eller portrættet på første sal malet af Niels Strøbæk.

Men spørger man den tidligere konservative statsminister, om han stadig er modtagelig over for smiger, svarer han på vanligt 'schlütersk' og med et smil på læben:

"Ikke ret meget," siger Schlüter i, hvad han fik ret i, blev hans sidste interview.

Rørende dag **TIL SCHLÜTERS BISÆTTELSE**

Efter måneder med efterårslignende tilstande var det, som om nogen havde besluttet sig for, at netop grundlovsdag skulle være den første rigtige sommerdag i København. Familie, gamle kollegaer og andre konservative begyndte stille og roligt at ankomme til Holmens Kirke, som ligger et stenkast fra Poul Schlüters elskede Christiansborg.

270 gæster deltog, blandt dem fire tidligere statsministre og den nuværende af slagsen. Langsomt blev den store kirke fyldt op til Poul Schlüters bisættelse, som partiet og familien havde samarbejdet om.

Selv ikke et hårdtarbejdende pressekorps, storbytrafik og flagende busser kunne forstyrre roen. Inde i kirken lå der blomster fra indgangen og hele vejen op til alteret, hvor den nærmeste familie havde fundet plads. Præcis da klokken

rundede 13, ringede klokkerne, og dørene blev lukket.

Et kort øjeblik var der komplet tavshed i kirken inden fællessalme og tale fra biskop Peter Skov-Jakobsen. Biskoppen talte om Schlüters politiske bedrifter, hans betydning for familien og ikke mindst hans humor. Der blev sågar plads til grin og smil mellem de bevægende ord, inden en violinsolo blev nydt af gæsterne.

Bevægede gæster

Til tonerne af 'Dejlig er jorden' bar familiedømmer og formand Søren Pape kisten ud til rustvognen, som stod klar i sollyset foran Holmens Kirke. Langsomt fyldtes den brostensbelagte plads op med gæster, som kom tydeligt bevægede ud fra kirken.

Efter bisættelsen bevægede de indbudte gæster sig over Slotsholmskanalen mod Børsens historiske lokaler, hvor en kort

mindehøjtidelighed fandt sted. Langs den brostensbelagte rampe, som leder op til Børsens hovedindgang, stod 10 KU-medlemmer med hver deres fane højt hævet til ære for den tidligere konservative statsminister.

Indenfor fandt gæsterne sig til rette i den mørke børssal. Mindehøjtideligheden indledtes med musik, hvorefter talerstolen blev indtaget af først Søren Pape og derefter statsminister Mette Frederiksen, kun afbrudt af en smuk musikalsk opførelse af 'I Danmark er jeg født'.

Herefter fulgte flere musikalske indslag. Knap en time efter trådte gæsterne igen ud af Børsen og ind under den bagende eftermiddagssol. Her blev de mødt af den imponerende udsigt til Christiansborg, hvor Poul Schlüter havde sin gang som statsminister i over 10 år, og hvor hans politiske eftermæle vil leve videre mange år endnu.

Foto: Jakob Melgaard

Foto: Jakob Melgaard

Foto: Jakob Melgaard

Foto: Jakob Melgaard

DANMARK SKAL FORBLIVE GRØNT FOREGANGSLAND

Klimaet venter ikke. Det skal Danmark heller ikke gøre. Den grønne omstilling kan nemlig blive århundredets forretningsmulighed for danske virksomheder. Det skyldes, at danske virksomheder er i front, når det handler om at udvikle de grønne løsninger, som hele verden sukker efter. Skal Danmark og dansk erhvervsliv forblive vindere på den grønne omstilling, kræver det kloge og langsigtede politiske beslutninger.

De danske virksomheder udleder i dag betydeligt mindre CO₂, end de gjorde i 1990. Og de er klar til at gå videre – vi vil gerne sætte tempoet op. Virksomhederne har allerede bidraget med mere end 400 konkrete forslag i regeringens klimapartnerskaber, og arbejder hver dag på at reducere deres udledninger og på at opfinde, udvikle, sælge og investere i morgendagens løsninger. Derfor har de brug for at vide, at de store investeringer, de skal foretage nu, også giver mening i morgen. Så kan de gribe bolden, sætte tempoet i vejret og blive globale vindere på den grønne omstilling – med dertil hørende

arbejdspladser, eksportkroner og vækst, der kommer alle i Danmark til gode.

Nu har EU også vedtaget en klimalov, der sætter kurs for virksomhederne. Og en række af verdens andre store økonomier har spillet ambitiøse mål på banen. Det er nu vi skal sikre, at de danske virksomheder er med helt fremme, når de nye grønne løsninger skal udvikles og gennemføres. Så kan de både bidrage til at nå det danske 70 % mål i 2030 så smart og effektivt som muligt - og til at Danmark er et grønt foregangsland, som gør en god forretning ud af det. Her skal vi bruge de danske politikeres hjælp til de rigtige rammer på hjemmebane. Nu.

Danmark skal også spille bedre sammen med de centrale virkemidler, der er fælles i EU: CO₂-kvotesystemet, direktiver om energieffektivisering, vedvarende energi m.m.

Danske virksomheder er i front, når det gælder grønne løsninger. De er med til at sikre, at Danmark forbliver grønt foregangsland.

EFTERFØLGERNE på statsministerposten MINDES SCHLÜTER

Alle statsministre siden Poul Schlüters regeringstid var til stede ved bisættelsen grundlovsdag. Politisk Horisont bringer her de fem statsministres minder og ord om Schlüters betydning for dem selv og Danmark.

Foto: Jakob Melgaard

Anders Fogh Rasmussen:

”Politisk vil jeg først og fremmest huske Schlüter for den økonomiske genopretning. Det, som han leverede, var så markant, at ingen regering siden har turdet ændre grundlæggende på det. Kronen blev lagt fast, dyrtidsreguleringen afskaffet, og vi startede en stor privat pensionsopsparing. Det er resultater, som stadig står. Menneskeligt var han en god og samlende figur, som jo selv sagde, at han ikke var så konservativ, at det gjorde noget. Det var måske ikke alle konservative, der syntes, at det lød så godt. Men det, som han mente, var jo, at man skal give plads til sine samarbejdspartnere. Det følte vi i Venstre, at vi nød gavn af dengang. Og jeg håber, at jeg betalte tilbage, da Bendt Bendtsen var vicestatsminister under min regering. Det er helt afgørende for at få sine ting igennem, at man rækker hånden ud og giver plads til dem, som man vil samarbejde med.”

Helle Thorning-Schmidt:

”Da jeg blev statsminister, så jeg på Poul og tænkte, at der på trods af politiske uenigheder var nogle ting, som jeg ville tage med. Da jeg var ung i 1980’erne, stod jeg jo på Slotspladsen og demonstrerede mod Schlüter-regeringen. Men sidenhen har jeg sat mere pris på alt det, som han fik gjort for Danmark, og alt det, som han turde som statsminister. Det er noget af det, der virkelig skaber en statsmand. Det har jeg taget med fra ham. Man skal turde noget, man skal turde udfordre sine landsmænd, og det gjorde han ved mange lejligheder. Både da han fik os stærkere med i Nato, og da han fik os placeret i kernen af det europæiske samarbejde. Han tog nogle chancer, og det har jeg den dybeste respekt for, at han gjorde.”

Foto: Jakob Melgaard

Poul Nyrup Rasmussen:

"Jeg havde det godt med Poul Schlüter. Jeg tror egentlig, at han bar lidt over med at møde den her grønne, nye statsminister, der skulle afløse ham. Jeg havde stor respekt for den måde, som han sagde farvel og tak for denne gang på – og også hvordan han sagde velkommen til mig. Jeg synes, at han emmede af stor viden og stor generøsitet. Og så havde han den der grundlæggende respekt, som er nøglen til at regere i mange år. Respekt for modstanderen. Når man indgik en aftale, så var betingelsen for, at den holdt, at den anden også fik noget med. Der var ikke kun én sejrherre og en modstander. Det var to, som havde aftalt noget, der skulle være holdbart. Hans eftermæle er, at han tog på sig at træffe en række meget vanskelige beslutninger, fordi vi var ved afslutningen på 10 års økonomisk krise, som krævede ret store forandringer. Og så tror jeg, at man vil huske ham for hans helhedstænkning. Han lagde meget vægt på, at hans politik ville gavne hele den danske befolkning på sigt. Han greb magten, men han brugte den også til gavn for de fleste."

Mette Frederiksen:

"Poul Schlüter var en meget stærk politiker og et meget stort menneske. Det er meget særligt at have begge elementer. Han var meget uhøjtidelig, men evnede samtidig at skabe store og vigtige politiske resultater. Jeg vil fremhæve den store aftale om arbejdsmarkedspensionerne. Det er en meget, meget stor politisk bedrift. Og den står stadigvæk som det fundament, hvorpå hundredetusindvis af danske lønmodtagere lever deres pensionisttilværelse. Selvfølgelig kan man finde inspiration i en mand, der havde evnen og viljen til at påtage sig ansvaret i mere end 10 år. Jeg synes, at Poul Schlüter evnede at tænke stort, f.eks. ved at investere i vigtige infrastrukturprojekter, samtidig med at den danske konkurrenceevne blev styrket op gennem 1980'erne. Det nyder vi godt af den dag i dag. Poul var en meget folkekær politiker. Det, tror jeg, skyldes hans uhøjtidelighed kombineret med den politiske dygtighed. Det står der en meget stor respekt om i dag. Han efterlader sig et entydigt positivt eftermæle."

Foto: Jakob Melgaard

Lars Løkke Rasmussen:

"Allerførste gang jeg mødte Schlüter var i 1987 til et halvt duel-møde i Silkeborg i forbindelse med valgkampen. Dengang var jeg formand for Venstres Ungdom. Det hele handlede om De Konservative og Socialdemokratiet. Venstre var jo småt dengang. Så tænkte jeg, at jeg måtte gøre et eller andet. Palle Simonsen havde netop udgivet en bog, som snusede lidt til tanken om et regeringssamarbejde henover midten – det kunne jeg jo ikke lide dengang. Så jeg rejste mig og spurgte Schlüter, om han kunne bekræfte VK-samarbejdet. En frækhed uden lige. Og ja, han skældte mig ud. Han sagde: 'Jeg håber, at den unge mand fra Venstres Ungdom er den eneste venstremand fra nu af og til valget, der sår tvivl om regeringssamarbejdet.' Jeg tror, at han havde opsparet noget irritation over, at Venstre lå og legede regering og opposition samtidig. På det tidspunkt var jeg lidt stolt af, at jeg havde fået tændt lidt temperament og fået VU til at være en del af mødet i fem sekunder. Men det var jo landets statsminister. Så jeg gik op til ham bagefter og undskyldte på tomandshånd. Der var en BT-fotograf, der tog et billede, hvor Schlüter løfter hånden. De bragte det dagen efter, hvor de havde fritskåret hånden, så det så ud, som om han var ved at give mig sådan én. Jeg var pavestolt. Det var et trofæ i min scrapbog i mange, mange år."

HVIS BAGER HAVDE FRYGTET ET VALG

var hun blevet i Venstre

Hvis nogen siger, at den 44-årige Britt Bager har skiftet Venstre ud med Det Konservative Folkeparti, fordi vinden i de politiske meningsmålinger er vendt – ja, så må de ifølge hende tro om igen. Faktisk sad hun med egne ord væsentligt mere 'sikkert i sædet' hos Venstre. Årsagen til Bagers afgang er altså en helt anden.

"Hvis jeg var blevet i Venstre, havde jeg jo været det, som man kalder levebrødspolitik, fordi jeg sad på et tungt mandat. Men det er ikke nogen hemmelighed, at arbejdsmiljøet i Venstre efter min mening var ulideligt til sidst. Der var en dårlig kultur i gruppen, folk talte hårdt til hinanden, der var for meget råberi og for mange læk," siger Bager.

Hun er i gang med at skifte til mere behageligt fodtøj efter pressemødet med statsrevisorerne, da Politisk Horisont møder hende på Christiansborg.

Det har været en lang dag for det nu konservative folketingsmedlem – og en lang nat for Bager, som de fleste nybagte forældre kun kender alt for godt.

Privat bor Bager sammen med tandlægen Esben og er mor til Winston på seks år – som selvfølgelig er opkaldt efter den legendariske, britiske premierminister Churchill – og Marlon på omkring syv måneder. Der er med andre ord nok at se til på hjemmefronten. Alligevel knokler hun på arbejdet, og det har østjyden ikke fra fremmede.

Bagers far var lidt af en arbejdsnar-koman og en kombination af revisor med egen virksomhed og landmand. Moren var skolesekretær – og i øvrigt også farens sekretær. Så Bager er rundet af solid østjysk muld ved Djursland, opvokset på en gård med 100 hektar jord og har levet store dele af sin ungdom i en hestestald med både spring- og dressurhest.

Efter 10. klasse tog hun da også til Tyskland for at arbejde på et stort hestestutteri i Hamborg. Hun havde dog lavet en aftale med sin far om, at hun skulle komme hjem igen og læse. Så da Bager ringede hjem og sagde, at hun gerne ville være berider, kom han og hentede hende. Der var ingen 'kære far' dengang.

Afkoder faresignaler

Det med heste aftog dog med tiden, og fitness og cocktails blev mere spændende for den unge Bager. Noget, der også skulle arbejdes for – cocktails koster jo knaster. Selv i en lille by som Grenå.

"Det var en halvdyr affære at gå i byen, så efter jeg havde arbejdet mange timer nede i havnens pølsevogn, tog jeg cyklen op til Mr. Merlin's og var gulvafrydder frem til klokken fem om morgenen," griner Bager og tager en tår af den tiltrængte, sorte kaffe.

Hun har altså i den grad stiftet bekendtskab med rigtigt, manuelt arbejde. Og da hun startede med at læse på jurastudiet i Aarhus, havde hun også et lidt anderledes studiejob. Hver anden weekend fløj hun verden rundt som stewardesse for SAS.

"Det var et vildt spændende studiejob, og så havde vi gunstige billetter, så jeg kunne jo rejse verden rundt i mine lange læseferier. Der var nogle gange, hvor jeg sad i Bangkok og læste statsret eller strafferet," siger hun.

Det var ikke bare et spændende, men også enormt givende job. Også for hendes arbejde på Christiansborg i dag. Hvis man befinder sig i et lille jernrør med 180 mennesker i 10 kilometers højde, skal man hurtigt kunne gennemskue, hvad det er for et menneske, som man står overfor.

"Folk tror, at en stewardesse er der for at servere mad, men det er du ikke. Du er der for at kunne nogle nødprocedurer, og

det betyder også, at du er der for at afkode, om folk er farlige for deres omgivelser og kan udløse en nødsituation,” siger Britt Bager og uddyber:

”Derfor lærer du også lynhurtigt at afkode menneskers signaler. Det bruger jeg hver dag på Christiansborg, for det er nødvendigt herinde. Det sidder på min rygrad,” siger Bager, der fra sin tid som stewardesse selvfølgelig har lært, at når man åbner en yoghurt i luften, skal man vende den udad.

Splittelsen lurede

Hun tilbragte altså sine tyvere i luften og ikke i et politisk ungdomsparti, selvom Bager under sin studietid faktisk var medlem af Konservative Jurister. Så konservatismen er ikke helt uvant for hende, og hun er med tiden rykket i en mere konservativ retning.

Det kommer også til udtryk i familien, der nu i højere grad dyrker de danske traditioner og den danske kultur. Det betyder også meget for hende, at børnene er døbt, og at de skal konfirmeres.

”Altså, jeg har fået et helt andet syn på den kristne kulturarv, efter jeg er blevet mor. Familieværdierne er i højsædet, og det gør vi meget ud af at give videre til vores børn,” siger Bager og fortsætter:

”Man udvikler sig hele livet. Om jeg har skullet være i V eller K har været op til diskussion de sidste 10 år. Og jeg har flere venner og tidligere kollegaer, som har sagt, at jeg nok hele tiden har været konservativ,” siger hun.

Alligevel endte Bager i Venstre og fik en overgang titel af politisk ordfører i partiet. Ifølge hende var det lidt af en opgave at skulle navigere i en stor folketingsgruppe som Venstre, der i forvejen har mange forskellige fløje. Det krævede, at der skulle drikkes en masse kaffe med en masse folk. For splittelsen lurede, beretter Bager.

Hendes fornemmeste opgave var at forsøge at favne folk i stedet for at tale spliden op. Men der opstod nye problematikker, da der blev lavet en aftale mellem formand Jakob Ellemann og næstformand Inger Støjberg. De skulle dække hver deres fløj, og Venstre skulle gå på to ben.

”Problemet var bare, at de to ben nogle gange gled ud i spagat. Det kunne ikke balanceres, og det gav jo kæmpe knas og store konflikter mellem de to. Det var en af mange årsager til mit exit,” siger Britt Bager.

Nu har Bager som bekendt skiftet Venstre ud med Det Konservative Folkeparti. Der er ifølge hende stor forskel på kulturen i folketingsgrupperne. Noget, som hun har opdaget efter sit skifte.

”Måden, som man behandler sine kollegaer på, og måden, som man diskuterer tingene på i gruppeværelset, er helt anderledes. Folk taler helt anderledes til hinanden. Her er der heller ikke så meget fnidder i krogene. Folk er gode til at sige ’pyt’ i Det Konservative Folkeparti,” siger Britt Bager.

Anden ledelsesstil

Forskellen på Søren Pape og Jakob Ellemanns ledelsesstil er ifølge Bager også ret enkel: Tilliden, som Søren Pape møder folketingsmedlemmer med, savnede hun i Venstre.

”I mine øjne er Pape en leder, der bevidst bruger motivation i sin ledelsesstil. I Venstre, derimod, var det mere ruling by fear til sidst,” siger Britt Bager.

Men politik skal ikke handle om personfnidder og magtkampe, understreger Bager. Nej, det skal handle om borgerlige mærkesager, og dem glæder hun sig nu til at kæmpe for i Det Konservative Folkeparti.

Som jurist er retspolitikken en hjertesag, men også sårbare børn og det sociale område har hendes store interesse. Og så skal der være en gevinst ved at gå på arbejde – for såvel dem i pølsevognen som dem i flykabinen.

MARCUS KNUTH SKREV PARTIHISTORIE OG VANDT EN POLITISK SEJR

At Marcus Knuth ville skrive partihistorie med sit forslag, vidste han godt. Derfor var han også spændt på, hvordan folketingsgruppen mon ville reagere, da han foreslog at stemme blankt til lovforslaget, der hvert år udstyrer ansøgere om statsborgerskab med et dansk pas. Heldigvis var der stor opbakning blandt hans partifæller til beslutningen.

For én ting havde gruppen længe været enig om: Folk, som er blevet idømt fængsel – betinget eller ubetinget – skulle ikke belønnes med et dansk pas. Lovforslaget indeholdt netop et antal personer med en fængselsdom i bagagen, og derfor valgte Det Konservative Folkeparti for allerførste gang ikke at stemme ja til listen tilbage i december 2020.

”Det var lidt af et dilemma for os. Vi har folk, som vi gerne vil give dansk pas til – tag eksempelvis de mange lovlige skandinaver, tyskere og briter, der ansøger – men ikke til kriminelle udlændinge. Så vi stemte blankt, og jeg tror, at vores træk og folkestemningen gjorde, at regeringen og Venstre skiftede holdning og støttede os,” siger Marcus Knuth.

En gamechanger, der kunne spores i april måneds aftale om indfødsret, som fratager ansøgere med fængselsdomme muligheden for at opnå det rødbedefarvede pas. Men forud gik et langstrakt forløb, hvor Marcus Knuth måtte endevende den politiske værktøjskasse for at få lukket hullerne i reglerne og sit partis ønsker igennem Folketinget.

En præventiv effekt

Idéen til forslaget opstod, da Marcus Knuth første gang skulle i folketingssalen som konservativ ordfører for indfødsret efter skiftet fra Venstre. Af Rasmus Jarlovs tidligere ordførertaler kunne han se, at Det Konservative Folkeparti længe havde villet afskære kriminelle udlændinge fra dansk pas. Så Marcus Knuth satte sig ned og lavede et udspil til sin gruppe.

I februar 2020 lancerede Det Konservative Folkeparti sit udspil, og her var oddsene hårde. Eksperters såede dengang tvivl om, hvorvidt det ville karambolere med konventionerne, og da udspillet blev fremsat som et beslutningsforslag i folketingssalen senere på foråret, nød tiltagene ikke tilslutning hos hverken Venstre eller regeringen.

Udlændingeminister Mattias Tesfaye brugte på Folketingets talerstol eksemplet

med en ung mand, der fik 10 dages betinget fængsel for at have stjålet en knallert. Ifølge ministeren skulle dommen ikke betyde, at den unge mand aldrig kunne få dansk pas, og Tesfaye stemte imod forslaget. Men det fik ikke Marcus Knuth til at genoverveje sin position.

”Tværtimod. Du skal jo slet ikke stjæle en knallert. Der er forskel på, hvad man kommer til at gøre, og så kriminalitet med fuldt overlæg. Vi kan alle komme til at køre for stærkt eller gå over for rødt. Men du kommer ikke til at stjæle en knallert. Det er altså et bevidst valg, der skal have konsekvenser. Så der er også en præventiv effekt her,” siger han.

Ifølge Marcus Knuth figurerede der normalt også folk med domme for narko, vold og anden grov kriminalitet på listen, og det var lige netop dem, som han ikke ville belønne med dansk pas. Derfor gav han heller ikke op så let. Han samlede alle blå partier om et brev, hvori de opfordrede Tesfaye til at indkalde til forhandlinger på området.

Hvem blinker først?

Men der skete ingenting, og regeringen syltede forhandlingerne. Derfor valgte Marcus Knuth i samarbejde med sin gruppe at genfremsætte sit forslag i efteråret 2020. Igen blev forslaget stemt ned, da Venstre og regeringen var imod. Lige indtil den konservative gruppe altså stemte gult til listen med nye statsborgerskaber op til jul sidste år for at presse forhandlinger igennem.

Kort efter slog først regeringen og dernæst Venstre ind på noget af en kursændring, da begge erklærede sig klar til at støtte det konservative forslag. I februar 2021 valgte Mattias Tesfaye så endelig at indkalde til forhandlinger, og godt to måneder senere landede der en aftale, som udelukker fængselsdømte ansøgere fra dansk statsborgerskab.

”Der var lidt sådan en ’hvem-blinker-først’-konkurrence mellem regeringen og Venstre. Da regeringen gav sig, måtte også Venstre følge trop. Mattias Tesfaye har selv udtalt, at debatten fik ham til at ændre synspunkt, og det kan jeg kun respektere. Jeg er bare glad for, at vi holdt fast i vores gode konservative politik,” siger Marcus Knuth.

Fremover vil ingen fængselsdømte altså fremgå af lovforslaget, hvilket Marcus Knuth i sagens natur er meget til-

freds med. Samtidig bliver der også stillet krav om beskæftigelse til ansøgere, så de fremover skal være have været i arbejde tre og et halvt ud af de seneste fire år. Det var ifølge Marcus Knuth også en konservativ topprioritet i forhandlingerne.

Vil have loft indført

Men som altid er politiske aftaler det muliges kunst, og de beror på kompromis. Ved forhandlingsbordet søgte Marcus Knuth al den indflydelse, som de 13 konservative mandater berettiger til, og han fik sit hovedkrav igennem – men selvfølgelig ikke alle sine politiske ønsker opfyldt. Derfor er der også mere at gøre for den konservative værdikruger.

I forhandlingerne argumenterede Marcus Knuth for at indføre et loft over, hvor mange statsborgerskaber der gives til folk uden for EU og Norden hvert år. Han havde også gerne set screeningssamtaler, hvor ansøgere bliver interviewet, inden der tages stilling til, om de skal tildeles dansk statsborgerskab, indført.

”Vi skal ikke dele pas ud til højre og venstre, og derfor betyder antallet noget. Og vi skal også sørge for at give det til de rigtige. Hvis man er islamist og ikke bærer Danmark i hjertet, så bør man sorteres fra ved en samtale. Udelukkelsen af kriminelle var en vigtig sejr, men vi kæmper videre for loftet og samtalemødelen,” siger han.

Selvom reglerne nu bliver strammet op, er det alligevel en vigtig point for Marcus Knuth, at man stadig kan søge Folketingets indfødsretsudvalg om dispensation til at få dansk statsborgerskab. Det kunne eksempelvis være, at man som ung havde begået en dum kriminel handling, men senere i livet har vist sig som en god samfundsborger.

Det er fortsat også muligt at bo og arbejde i Danmark uden statsborgerskab, påpeger Marcus Knuth. Men det danske pas er man nu som udgangspunkt afskåret fra at få som fængselsdømt, og sådan bør det ifølge Marcus Knuth også være.

”Vi sender et meget klart signal om, at du skal opføre dig ordentligt, hvis du ønsker dansk statsborgerskab. Det er den fineste gave, som du kan få, og du skal gøre dig fortjent til dansk pas. Det er min gruppe helt enig i. Jeg vendte jo hjem til Det Konservative Folkeparti, fordi udlændingepolitik, retspolitik og værdipolitik samler os,” siger han.

KLIPPERT VIL HAVE *dannelsen* TILBAGE I KLASSE- VÆRELSET

Samfundet har i høj grad mistet respekten for lærergerningen, mener Birgitte Klippert. Derfor har den 35-årige lokalformand stiftet Marie-skolen, der bringer dannelsen og disciplinen tilbage i klasseværelset. Skolen tiltrækker stadig flere elever. Politisk Horisont besøgte derfor Klippert på Marieskolen til en snak om dannelse og faglighed.

Du skal ikke blive til noget i livet. Nej, du skal blive til nogen. Sådan lyder mantraet på Marieskolen i Tønder, som den konservative lokalformand, Birgitte Klippert, er medstifter og leder af. Her er karakter ikke kun noget, der udmåles på en 7-trinsskala midtvejs i skoleåret eller rundt om eksamensbordet. På Marieskolen er dannelsen nemlig et nøgleord.

En værdi som dannelse køber mange forældre ind på i Tønder, og tilslutningen er kun vokset. Da privatskolen åbnede sine døre første gang i august 2015, var der 54 elever indskrevet, og den havde fem ansatte. Seks år senere kan skolen mønstre 185 elever, 26 ansatte og skolehunden Berta, som de artige eller triste elever får lov at gå med i frikvarteret.

Og navnet? Det har skolen dedikeret til prinsesse Marie, som dengang boede på

Schackenborg i Møgeltonder. Herrer som Grundtvig og Kirkegaard har dog også klangbund på matriklen. I normale tider mødes eleverne nemlig til samling hver morgen. Her lærer de om fortidens store danske tænkere og synger med på klassikere fra højskolesangbogen.

For meget uro i klassen

Men dannelse er for Birgitte Klippert mere end at kende til sit lands historie, kulturarv og sangskat. Dannelse hænger ifølge den 35-årige tøndring også uløseligt sammen med disciplin. Et ord, som, Klippert mener, er forsvundet ud af det pædagogiske fagsprog og alt for mange danske hjem over de senere år. Udviklingen finder skolelederen bekymrende.

Hun taler om et værdiskred i opdragelsen herhjemme. At samfundet har

mistet respekten for lærergerningen. Netop ambitionen om at genvinde – og cementere – lærerens naturlige autoritet i klasseværelset er faktisk en af de grundpiller, som privatskolen i Tønder bygger på. Her er der fokus på at håndtere larmende og uopdragen opførsel.

"Skolen må til enhver tid være her for at danne og uddanne mennesker. Problemet er, at lærerne rigtig mange steder ikke kan få skabt ro i klassen. Uroen er ikke bare dødfrustrerende – den frarøver også eleverne deres faglige udbytte af undervisningen. Så det er vi meget opmærksomme på her. Læreren

skal kunne trænge igennem med viden til eleverne," siger hun.

Forklaringen på, hvorfor lærerstanden ikke nyder den samme respekt længere, er ifølge Klippert, at mange forældre i dag ser deres børn som ufejlbarlige. Larmer et barn i timen, må det altså være selve un-

dervisningen, der skal laves om på. Selvom det er læreren, der har uddannelse og erfaring til at løse problemet, affærdiger forældre ofte ekspertisen.

"Hvis barnet samtidig larmer derhjemme – uden at blive modsagt – sker der en dum forskydning, så læreren står med

balladen og skal opdrage eleven. Derfor siger vi meget klart: Vi har et fællesskab her, der er større og vigtigere end dig som individ. Du skal møde vores lærere med respekt, ligesom læreren også møder dig med respekt. Sådan er reglerne, og det kan ingen være i tvivl om,” siger hun.

Når forældre søger om at få deres børn optaget på Marieskolen, bliver de nemlig alle indkaldt til en samtale. Her skal eleven og forældrene underskrive en kontrakt, hvor skolens adfærdskodeks og omgangstone er fældet ned. Der bliver altså hverken screenet på baggrund af indkomst, civilstatus eller religion, men derimod værdier, lader Klippert forstå.

”Deler forældrene ikke vores idealer om dannelse og faglighed, så bliver de sorteret fra. Hvad så, hvis det viser sig, at vores søn eller datter bliver uregerlig i fjerde klasse, spørger mange forældre. Så må vi sammen komme frem til en måde at få det pillet af eleven. Men kontrakten sikrer, at forældrene også påtager sig et ansvar,” siger Klippert.

For det er hjemme, at man lærer at passe tiden, rydde op, gøre sig umage, kende forskel på dit og mit, være høflig og respektere andre, understreger Klippert. I skolen lærer man dansk, matematik, historie, samfundsfag, geografi, biologi og fysik. Med andre ord har forældre ansvaret for, at deres børn er læringsparate, når de møder i skolen om morgenen, fastslår hun.

Ifølge Birgitte Klippert giver dannelse altså plads til faglighed i undervisningen.

Men selve fagligheden kan også være med til at mindske larm i klassen. Eksempelvis niveaudeler Marieskolen eleverne på tværs af årgange. Det betyder, at elever med det samme faglige niveau på første, anden og tredje klassetrin har fælles undervisning i fire udvalgte fag.

Inspireret af folkeskolen

Hun bruger et hverdagseksempel til at illustrere pointen. Når du som voksen sidder i et selskab og ikke forstår meget af emnet, der bliver diskuteret, vil du typisk holde dig tilbage. For nogle børn vil den alternative strategi være at larme og springe rundt

i klassen. Så er der nemlig ingen, der opdager, at de ikke kan finde ud af opgaven, forklarer Klippert.

”Men den afledningsmanøvre får eleven ikke brug for, når undervisningen er niveaudelt. Så finder eleven ro i at sidde med andre elever, som også har svært – eller nemt – ved opgaven. Dermed bliver stoffet ikke så drønsvært, at du laver ballade. Heller ikke så pærenemt, at du laver ballade. Det er win-win og giver rum til at styrke fagligheden,” siger hun.

For styrkes, det skal fagligheden, pointerer Klippert. Allerede fra de går i fjerde klasse, har Marieskolens elever derfor

samfundsfag – modsat i folkeskolen, hvor det først bliver introduceret tre år senere. Til gengæld er svømning ikke et selvstændigt fag på Marieskolen. Det handler igen om balancen mellem, hvad skolen og forældrene har ansvaret for.

”Vores kerneopgave er hverken opbevaring eller svømning. Vi skal formidle viden og lære vores elever at forholde sig og tage stilling til omverdenen. I virkeligheden er jeg inspireret af folkeskolen, som den var engang. Der var ingen, der tænkte på, om eleverne kunne svømme. Det var forældrenes ansvar. Sådan er det blevet igen hos os,” siger Klippert.

Kæmper med stereotyp

Men afskrækker kontraktspolitik og årgangsmiks ikke nogle forældre og elever fra at vælge skolen til? Risikerer skolen ikke kun at blive for stærke elever, når der stilles høje krav til dannelse og faglighed? Den fare er til stede, anerkender skolelederen. Personligt er Birgitte Klippert dog meget optaget af ikke at skabe et A-hold og B-hold på skoleområdet.

Derfor har Klippert også tilbudt Tønder Kommune at tage imod flygtningebørn. At tage socialt ansvar og insistere på dannelse og faglighed i undervisningen er nemlig ikke hinandens modsætninger. Tværtimod får det integrationen til at glide bedre, påpeger hun. Desværre falder det aldrig i hak med kommunen, og det ærgrer Klippert.

”Vores helt store udfordring er at tiltrække elever, som har minoritetsbaggrund. Det arbejder vi rigtig hårdt på, for vi synes, at elever skal møde andre, som ikke ligner dem selv. Vi kæmper lidt med en stereotyp om, at privatskoler er for overklassen. Men jeg synes jo ikke, at værdierne her er for bestemte grupper. De er vigtige for samfundet,” siger hun.

Måske den nuværende epidemi vidner om, at der rigtig nok er behov for Klipperts værdier. Når hun kigger tilbage på den første tid med coronavirus i Danmark, lader den for hende noget tilbage at ønske. Klippert savner ydmyghed over for kollektivet blandt visse medborgere. Det bekræfter den indfødte tøndering i, at Marieskolen løser en vigtig opgave.

”Når jeg hører Mette Frederiksen sige, at danskerne ikke skal hamstre i supermarkederne, og folk alligevel gør det, er der tale om samme værdiskred som på skoleområdet: Jeg kommer før vores fællesskab. Den samfundstendens skal vi have vendt. Arbejdet, som vi laver på Marieskolen, slår forhåbentlig igennem om 10 år, når den næste krise rammer.”

DEN KONSERVATIVE GOLFMATCH VENDER TILBAGE - NY DATO!

De to konservative politikere Niels Flemming Hansen og Egil Hulgaard samt pressechef Filip Lauritzen glæder sig til at genoplive den årlige konservative golfmatch lørdag den 4. september i den smukke midtjyske natur. Hjarbæk Fjord Golfbane er udvalgt til at danne rammen om årets turnering, hvor den konservative mester 2021 skal findes. Glæd jer til en fantastisk bane, hvor man foruden fjorden bliver godt udfordret af fem søer og 72 sandbunkere, der er placeret strategiske steder i det grønne miljø.

Første bold slås ud ved 12-tiden, og efter en herlig dag på golfbanen vil arrangementet fortsætte med en tre-retters middag inkl. vin, præmieoverrækkelse og politiske talere på Golf Hotel Viborg, som ligger 20 minutters kørsel fra golfbanen. Her vil alle corona-restriktioner naturligvis blive overholdt.

Alle konservative medlemmer med et registreret handicap på maks. 48 kan deltage.

Og alle deltagere har ligeledes mulighed for at tilmelde et familiemedlem, en ven eller en bekendt, som ikke er medlem af Det Konservative Folkeparti.

Vi er glade for at kunne præsentere Søren Pape, Bendt Bendtsen og Helge Adam Møller som aftenens talere, hvor de hver især vil fortælle om deres politiske liv. Hele denne weekend med golf, flotte præmier, middag, politiske oplæg og et ophold på wellnesshotellet Golf Hotel Viborg kan opleves for kun 1.495 kroner pr. person.

Tilmelding foregår efter først-til-mølle-princippet, og sidste frist er søndag den 1. august.

Vi ses på golfbanen,

*Niels Flemming Hansen,
Egil Hulgaard og Filip Lauritzen*

NY
BANE

Golfweekend den 4.-5. september

- 18 hullers golf på Hjarbæk Fjord Golfbane
- Dobbeltværelse på Golf Hotel Viborg
- Tre-retters middag inkl. tre timers vin ad libitum
- Flot præmiebord til dagens dygtigste
- Morgenbuffet dagen derpå
- Gratis parkering og wi-fi
- Fri adgang til hotellets wellnessområde

Pris: 1.495 kroner pr. person.

Ved enkeltværelse vil der forekomme et tillæg på 250 kroner.
Tilmelding til MobilePay-nummer 266043.
Husk at skrive mailadresse og DGU-nummer.

Aftenens politiske gæstetalere

BLIV KLAR til kommunalvalg: www.kampagnemotor.dk

Her kan du lave dine egne valgplakater og tryksager med din egen tekst og billede.

Lene AALESTRUP
Det Konservative Folkeparti

4 mm kanalplade
– kendt fra KV17/FV19

Kommune

Personlige flyers

Upload eget design, eller udfyld en skabelon på kampagnemotor.dk

**FOR DIG OG FOR
REGION Hovedstaden**
Per Larsen
Det Konservative Folkeparti

Region

Store udendørsbannere

Vælg mellem stof, pensning eller net-pvc (mesh)

Produceret i DK

Strips på lager til omgående levering

**KUN
0,89,-
pr. stk.**

**Hurtigt og nemt på
kampagnemotor.dk**

Du kan også lave personlige: Brochurer – Postkort
Visitkort – Annoncer – Logovand – Klistermærker
Og meget, meget mere...

Alle priser er **ekskl. moms** og leveringsomkostninger.

LANDSRÅD 2021

Så kan du godt sætte kryds i kalenderen

Lørdag og søndag den 18.-19. september 2021 afholder Det Konservative Folkeparti landsråd i København. Glæd dig til et par spændende dage med konservative visioner for dig og for Danmark. Her skal vi lytte til politiske taler og spændende debatter, men også nyde god mad og hinandens selskab. Landsrådet er en mulighed for at møde andre medlemmer fra hele landet. Dagsordenen for landsrådet fremsendes til alle tilmeldte og delegerede senest otte dage før mødets afholdelse.

Forslag til behandling på landsrådet skal være sendt til hovedkontoret på e-mail lr@konservative.dk senest den 18. juli.

KONSERVATIVE

R
Y
D
S
O
R
D

Hvis du indsender det rigtige ord på den markerede linje, deltager du i konkurrencen om den konservative jubilæumsbog 'En sikker borgerlig stemme' af Lars Christensen. Derudover trækkes der to vindere til at modtage lakridser fra Bagsværd Lakrids, som har vundet The Liquorice Award 2020.

Dit svar skal enten indsendes til Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K eller ph@konservative.dk inden den 1. september. Husk at skrive dine kontaktoplysninger.

Svaret på sidste krydsord var:
DAGLIGVAREBUTIK

Vi sender en bog til Ursula fra Brøndby og lakridser til Erling fra Glamsbjerg og Elisabeth fra Kolding.

2x

1x

	vejr	heltene	glad	svovl	kyst-værn væv		ru-serne
udsigt				organi-sation nærig (gl.)			
gen-klangen grund							
						Spanien ilt	
Britt er mor til to drenge. Den ene, _____, er opkaldt efter en skuespiller...							
... og den anden, _____, er opkaldt efter en politiker.							
	dyr					hjemme	
"fa-milie-møbel"		grinede	tal påhit	tone residere		mark	
sports-sted pære				sortér fosfor			
man uden-landsk		træ se		svag			
			smer-ten				
hårde							
tilbe-reder							
visen		solo					

C
Det Konservative Folkeparti

ETISK STRÆBEN FORSVINDER BAG SKÆNDERIER OM SMÅTING

Indlægget er skrevet af Poul Schlüter i 1974 og bragt i Lyngbys konservative medlemsblad Kontakt

I det daglige er dansk politik så plaget af evindelige bestræbelser for at klare akutte økonomiske problemer, at den mere ideelle - eller etiske - stræben bag partiernes virksomhed let fortaber sig i de evindelige skændsmål i småtingsafdelingen.

Hvad er egentlig holdningen, der fører til, at nogle af os livet igennem plages og glædes ved lyst til at virke for en konservativ livsopfattelse - og at den skal præge samfundsudviklingen? Der findes lige så mange individualiserede forklaringer, som der findes aktive, konservative politikere. Eller vælgere. For det at være konservativ er ikke dogmatik, som perfekte teoretikere har formuleret, så alle andre haver at rette sig derefter!

Konservatisme er liv, erfaring, udvikling, værdier, harmoni, frodighed, individualitet og ansvarlighed. Mener altså jeg. Andre vil udtrykke det anderledes. Det er hemmeligheden - svagheden og styrken.

Et gammelt konservativt ord siger, at man skal forandre for at bevare. Det er selvfølgelig for gammelt. En moderne konservativ vil mere end det. Vi vil også forandre for at skabe nyt og bedre. Men det er en menneskelig grundholdning hos os, at der gerne må være sammenhæng og kontinuitet mellem det samfund, vi lever i i dag, og det, vi vil skabe for de næste tiår. Vi ønsker hverken stilstand eller idyllisk harmoni. Vi arbejder for fremskridt. Et moderne samfund har ofte brug for handlekraft og dynamisk ledelse.

Men alting skal ikke forandres i lyntempo, blot fordi en eller anden pressionsgruppe af specialister finder på det, postulerer, at forandringen er et fremskridt, siger, at det er moderne, og at man er bagstræber, hvis man drister sig til at sige nej. For der er nye ideer, der er så ringe, at de fortjener et nej.

Handlekraften kan godt - ikke mindst i vore dage - gå ud på at have mod til at holde fast på noget, som allerede findes i det danske samfund, fordi det duer og er værdifuldt. Folkestyret kan dø af mangel på tillid, hvis der savnes harmoni mellem magthavernes regereri på den ene side og befolkningens holdning på den anden. Vi har levet i et forandringens tyranni, og vi trænger til en periode med livserfarne justeringer. Det er opgaven at forme et samfund, som mennesker og familier kan trives i og har lyst til at vedkende sig.

Myndighederne skal ikke fastlåse en dogmatik, som staten fordrer, at borgerne skal leve deres liv efter - folk skal selv kunne vælge de værdier og ideer, de vil lade deres liv være præget af.

De fleste mennesker trives nu engang bedst på grundlag af en rimelig stabilitet. Det hele bliver rodløst og holdningsløst, hvis hver eneste tradition og sædvane absolut skal rives op med rode, bare fordi den er der. Vi må først vide, forstå og acceptere, hvad vi vil plante i stedet. Det, mener jeg i al stilfærdighed, er den konservative holdning, det danske samfund har brug for.

Foto: Rolf Aagaard-Svendsen

Foto: Rolf Aagaard-Svendsen